

Prof. dr hab. Andrzej Tatarski
Dziedzina: sztuki muzyczne
Dyscyplina artystyczna: instrumentalistyka
Adres: 61-695 Poznań
ul. M. Rataja 66
Tel. (061) 821 78 98
Tel. kom. 501 272 392
e-mail: tatarski@gazeta.pl

Poznań, 06 września 2016 r.

RECENZJA

**pracy doktorskiej mgra Karola Garwolińskiego
„Ewolucja harmoniki w twórczości Fryderyka Chopina oraz jej
znaczenie dla ekspresji na przykładzie wybranych polonezów”**

Zleceniodawca opinii:

Rada Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku.

Zlecenie podjęte na podstawie art. 11 ust. 1, art. 12, 13, 14 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z 2003 r. ze zm.; Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z 2005 r.)

Dotyczy:

Uchwały 93/2012-2013 Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku z dnia 1 lipca 2013r. w sprawie wszczęcia, na wnioski mgra Karola Garwolińskiego, przewodu na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych, dyscyplinie artystycznej – instrumentalistyka oraz uchwał 93, 94, 95/2012-2013 w sprawie powołania promotora i recenzentów w w/w przewodzie.

Podstawowe dane o Kandydacie:

- Karol Garwoliński,
- Urodzony 16 kwietnia 1982 roku w Lublinie;
- 2005 r. – ukończenie z wynikiem *bardzo dobry z wyróżnieniem* studiów wyższych w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku w klasie fortepianu prof. Bogdana Czapiewskiego;
- 2005 - 2006 – nauczyciel gry na fortepianie i akompaniator w Szkole Muzycznej I st. w Wejherowie;
- 2006 – 2010 – nauczyciel gry na fortepianie i akompaniator w Szkole Muzycznej I st. w Kraśniku;
- od 2009 r. – asystent na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie – w Zakładzie Pedagogiki Instrumentalnej Wydziału Artystycznego;
- od 2010 r. – nauczyciel gry na fortepianie i akompaniator w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I i II stopnia im. Karola Lipińskiego w Lublinie;
- od 2012 r. – asystent w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku
- 2010 r. – uzyskanie stopnia awansu zawodowego nauczyciela mianowanego.

Karol Garwoliński koncertował w Lublinie i regionie lubelskim oraz w Gdańsku wykonując przede wszystkim utwory Fryderyka Chopina (m.in. *Barkarola Fis-dur op.60*, *Polonez fis-moll op.44*, *Nokturn c-moll op.48 nr 1*, *Ballada g-moll op.23*), a także utwory kameralne (m.in. D. Szostakowicz – *Sonata d-moll op.40 na wiolonczelę i fortepian*, F. Poulenc - *Sonata na flet i fortepian*, L. v. Beethoven – *Sonata A-dur op.47 na skrzypce i fortepian*, J. Brahms – *Sonata F-dur op.99 na wiolonczelę i fortepian*).

W roku 2013 zorganizował Międzyszkolny Konkurs Pianistyczny *Muzyczne inspiracje* w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I i II stopnia im. Karola Lipińskiego w Lublinie.

Ocena

pracy doktorskiej mgra Karola Garwolińskiego „Ewolucja harmoniki w twórczości Fryderyka Chopina oraz jej znaczenie dla ekspresji na przykładzie wybranych polonezów”

Praca doktorska mgra Karola Garwolińskiego składa się z dzieła artystycznego, które zostało w całości nagrane na płytę kompaktową oraz pracy pisemnej, będącej opisem dzieła artystycznego.

Program dzieła artystycznego:

Fryderyk Chopin

Polonez B-dur WN 1

Polonez As-dur WN 3

Polonez d-moll WN 11

Polonez cis-moll op.26 nr 1

Polonez A-dur op.40 nr 1

Polonez c-moll op.40 nr 2

Polonez fis-moll op.44

Polonez As-dur op.53

Polonez - fantazja As-dur op.61

Karol Garwoliński ukazał się w nagranych utworach jako pianista refleksyjny, intelektualny, bazujący na rozległej wiedzy muzycznej. W nagranych utworach pokazał zmysł konstrukcyjny, dobrą technikę, ładny zróżnicowany dźwięk.

Z przyjemnością wysłuchałem *Poloneza B-dur WN 1* – uderzała śpiewność linii melodycznej, naturalność przebiegu muzycznego.

Trio g-moll zagrane zostało trochę wolniej (choć nie ma żadnego oznaczenia innego tempa), ale komponowało się to w całość i nie przeszkadzało w słuchaniu.

Polonez As-dur WN 3 był także interesujący – tym bardziej, że pianista wykorzystał inny, mniej znany (a moim zdaniem – bardzo ciekawy) wariant tego utworu.

Stylowo i wdzięcznie został wykonany *Polonez d-moll WN 11*, ze śpiewną, zasluchaną częścią środkową w tonacji D-dur.

W *Polonezie cis-moll op.26 nr 1* brakowało mi zdecydowania i energii (określenie Chopina – *appassionato*). Pierwsze cztery takty słyszałem całościowo – pauza ćwierćnutowa w takcie drugim zbyt dzieli ten odcinek. W takcie trzynastym zaskoczyła mnie artykulacja – powtarzane akordy bez pedału! Natomiast z przyjemnością usłyszałem bardzo ładne przejście w taktach 20-21.

W części środkowej jest, co prawda, określenie *meno mosso*, ale zbyt mocno słyhać myślenie ósemkami zamiast ćwiartkami. Piękny jest łącznik w takcie 61 do tonacji Es-dur.

Polonez A-dur op.40 nr 1 zagrany został bardzo porządnie, ale zabrakło mi większej werwy, zdecydowania (oznaczenie Chopina – *con brio*). Trochę dziwi mnie szybsze tempo części środkowej D-dur.

Polonez c-moll op.40 nr 2 pianista wykonał dramatycznie w częściach skrajnych, różnicując pięknym śpiewnym dźwiękiem część środkową.

W *Polonezie fis-moll op.44* Karol Garwoliński zbyt długo wytrzymuje ćwierciową pauzę w takcie ósmym – jakby była z fermatą – zakłóca to tok całości.

Zwróciłem uwagę na ładne, precyzyjne i czyste oktawy w taktach 23-24 i w podobnych miejscach.

Część *doppio movimento, tempo di Mazourka*, od taktu 127 słyszałem płynniej i z większym uwypukleniem rytmu i charakteru mazurka.

W *Polonezie As-dur op.53* podobało mi się tempo początku – tylko dlaczego pianista zwolnił w takcie siedemnastym?

W taktach 10 i 12 niepotrzebne i nagle przyspieszenie. Część środkową E-dur pianista gra szybciej – jest, co prawda, taka tradycja wykonawcza, natomiast nie ma żadnego oznaczenia kompozytora do zmiany tempa. W ostatnim 180 takcie utworu nierówne i przyspieszone wartości ćwierćnutowe.

Polonez-fantazja As-dur op.61 jest chyba najbliższy mentalności pianistycznej Karola Garwolińskiego, w którym mógł pokazać najbardziej walory swojej gry: zmysł konstrukcyjny, bogactwo brzmienia fortepianu, zróżnicowanie pod względem barwy i artykulacji, przemyślaną interpretację.

Tak więc, pomimo drobnych uwag, całe nagranie oceniam pozytywnie.

Opis dzieła, stanowiący nierozłączną część pracy doktorskiej nosi tytuł „*Ewolucja harmoniki w twórczości Fryderyka Chopina oraz jej znaczenie dla ekspresji na przykładzie wybranych polonezów*”.

Składa się ze *Wstępu*, czterech *Rozdziałów* i *Bibliografii*. Koncepcja pracy posiada walor jako praca muzykologiczna. Autor koncentruje się na stricte naukowym podejściu. Jest to wielokrotnie podkreślane w tekście za pomocą sformułowań typu *badanie naukowe, muzykologiczne*. To oczywiście pokazuje szerokie horyzonty i wiedzę mgra Karola Garwolińskiego oraz – co zdarza się wyjątkowo rzadko – koncentrację na aspektach metodologicznych.

Natomiast, w przypadku *Opisu dzieła* nie do końca jest przekonujący układ, w którym autor oddziela problematykę chromatyki w polonezach Chopina od problemów, które nazwał w rozdziale pierwszym *harmonicznymi i wyrazowymi*. Przydałaby się także większa perspektywa i wrażliwość w ukazaniu fenomenu języka harmonicznego Chopina, który posiada tak bardzo znaczącą rolę w kreowaniu indywidualnego stylu.

Niestety, muszę wytknąć częsty brak kluczy i znaków chromatycznych oraz oznaczeń temp w przykładach muzycznych, przykłady 15, 16, 19 i inne.

Na uznanie zasługuje bardzo bogata *Bibliografia* – wykaz źródeł z podziałem na *Druki zwarte, Czasopisma, Źródła internetowe* oraz *Materiały nutowe*.

Reasumując stwierdzam, że mgr Karol Garwoliński zaprezentował oryginalne rozwiązanie problemu artystycznego, wykazał się ogólną wiedzą teoretyczną w dyscyplinie artystycznej – instrumentalistyka, a praca doktorska mgra Karola Garwolińskiego całkowicie spełnia wymagania art. 13 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 marca 2003r. i z przekonaniem wnioskuję o jej przyjęcie.

Prof. dr hab. Andrzej Tatarski